

lige Love for et vist kortere Aaremaal at bevilge saadant Tillæg vilde ikke forenes med Lønningslovene eller være fornødent, naar disse, hvad det formenes, at de bør, selv bestemme, at de skulle revideres efter nogle Aars Forløb.

De forelagte Lovforslag gaae saaledes samtlige ud fra fast ansatte Lønninger. Hvorledes man har søgt herved paa den ene Side at varetage Statskassens Lærv, paa den anden at give Embedsmændene et passende Vederlag for de foranderlige Lønningsdele, der nu tilflyde dem, og overhovedet afpasse Lønningerne efter de Krav, Forholdene og Fornødenhederne nu stille, derom henvises til de paagjældende Lønningslovsforslag og de dem medfølgende Bemærkninger i Forbindelse med det her vedføjede Bilag, der udviser de nævnte Lønningsdeles Størrelse.

Derefter skal man næst at forudstikke den almindelige Bemærkning, at de i nærværende Lovforslag optagne Bestemmelser i det Hele ville findes overensstemmende med hvad der allerede er foreskrevet i enkelte gjældende Lønningslove, særlig fremhæve Følgende:

Til § 1.

At Slutet af de ved Lønningslove til Medhjælp bevilgede runde Summer skal kunne anvendes til Vederlægning af Embedsmænd, der lønnes efter en saadan Lov, er optaget efter Lov af 31te Marts 1860 § 4 og Lov af 19de Februar 1861 § 25. Da der imidlertid af de for de hidtilværende Vælsesministerier i Forslag til Lov om Lønninger for de i Ministerierne, med Undtagelse af Udenrigsministeriet og Krigsministeriet, ansatte Embeds- og Bestillingsmænd beregnede Beløb endnu udredes enkelte Honorarer for særlige Forretninger, og det maa anses for ønskeligt fremdeles at kunne erholde disse Forretninger udførte af de Paagjældende, er der foreslaaet den Indskrænkning for disse Honorarers Vedkommende, at de fremdeles kunne tilflyde dem, hvem de ere tillagte, for deres Functionstid. Efter de Paagjældendes Afgang ville Beløbene gaae ind under den almindelige Medhjælpsum og saaledes blive undergivne de for demmes Anvendelse gjældende Regler.

Til § 2.

Angaaende de i denne § foreslaaede Bestem-

møller bemærkes, at tilsvarende Regler findes i Lov om Statskovenes Bestyrelse af 25de Februar 1851 § 13, Lov om Lønningerne for de ved de lærde Stoler i Kongeriget Danmark og ved Sora lærde Stole og Opdragelsesanstalt ansatte Rectorer og Lærere af 28de Marts 1855 § 1 a, Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistratsembeder m. v. af 19de Februar 1861 § 2, Lov om Lønninger ved Hæren af 25de Juli 1867 § 27.

Til § 3.

Den her optagne Bestemmelse er stemmende med den i Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistratsembeder m. v. af 19de Februar 1861 § 9 givne Regel.

Til § 4.

Den Udvikling, Alderstillægsprincippet deels alt har erholdt, deels yderligere vil modtage ved Gjennemførelsen af de forskellige Lønningslovsforslag, medfører en væsentlig Fare for Standsningen af den Omfordeling af Kræfterne, som i Statsjenersten ikke kan undværes uden Ulemper; og det faa meget mere som Embedsclassen hos os i det Hele er ubemidlet, og de til den hørende Personer saaledes ikke i Almindelighed ville kunne bære det Tab, som er forbundet med at søge over i andre Stillinger, hvori Begyndelseslønnen ikke er mindst lige med Indtægten i de Stillinger, de Paagjældende beklæde. Man har derfor troet at burde søge tilveiebragt et Correctiv til de iøvrigt foreslaaede Lønningsbestemmelser ved, for at lette Forslyttelser, i nærværende § at optage og videre udvikle Regler, der alt tidligere have været bragte i Forslag, og som ere optagne for enkelte Embedsstillingers Vedkommende i Loven af 19de Februar 1861 om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale, og som ligeledes i et indskrænket Omfang ere bragte til Gylldighed ved Lov om Hærens Lønning af 25de Juli 1867 § 19.

Til § 5.

De eenstyvende §§ 8 og 4 henholdsvis i Lønningslovene af 31te Marts 1860 og 19de